

6) *Stk. 2* affattes således:

„*Stk. 2.* Justitsministeren udpeger udvalgets formand og de øvrige medlemmer. To medlemmer udpeges efter udtalelse fra henholdsvis lægevidenskabernes og jordbrugs- og veterinærvidenskabernes forskningsråd, ét medlem efter udtalelse fra sundhedsstyrelsen, ét medlem efter udtalelse fra Industrirådet og tre medlemmer efter udtalelse fra dyrebskyttelsesforeningerne.“

Af mindretallet under nr. 1:

7) I *stk. 1* ændres „5“ til: „6“.

8) *Stk. 2* affattes således:

„*Stk. 2.* Justitsministeren udpeger udvalgets formand og de øvrige medlemmer. To medlemmer udpeges efter udtalelse fra henholdsvis lægevidenskabernes og jordbrugs- og veterinærvidenskabernes forskningsråd, ét medlem efter udtalelse fra sundhedsstyrelsen og tre medlemmer efter udtalelse fra dyrebskyttelsesforeningerne.“

9) Efter *stk. 2* indsættes som nyt stykke:

„*Stk. 3.* Ingen forsker, som deltager i de af loven omfattede dyreforsøg, kan være medlem af dyreforsøgsudvalget.“

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

Til § 20.

10) I § 20 udgår „grov eller gentagen“.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Dyr anvendes i vid udstrækning ikke blot som led i biologisk forskning, men også ved den forskning, der foretages af dyrepsykologer. Også i så fald kan der være tale om en lidelse for dyrene. Det synes derfor naturligt at udvide loven, således at dyreforsøgsudvalgets tilladelse også kræves, hvis det drejer sig om anvendelse af dyr i psykologisk forskning, der må antages at medføre en lidelse for dyret.

Til nr. 2.

Ordene „i videst muligt omfang“ foreslås strøget, fordi deres vage og ubestemte karakter bringer dyrene for meget i forskerens vold, idet den nævnte vending stort set kan fortolkes efter forgodtbefindende. Kravet om efterbehandling og pleje bør derfor være uforbeholdent.

Der findes talrige forskellige smertestillende midler, der langtfra alle er lige effektive. Det er derfor naturligt at præcisere, at der skal bruges effektive smertestillende midler.

Til nr. 3.

Anvendelse af forsøgsdyr uden bedøvelse forekommer utilstedeligt og bør derfor ikke tillades selv som en undtagelseforanstaltning. Ifølge foreliggende oplysninger benyttes den hidtidige tilsvarende regel under alle omstændigheder meget sjældent.

Til nr. 4.

Når et forsøg hensætter et dyr i en unormal tilstand, som må antages at være forbundet med lidelse, forekommer det rimeligt og naturligt at kræve, at dyret bliver tilset og behandlet af en dyrlæge.

Til nr. 5 og 6.

Under hensyn til, at dyreforsøgsudvalgets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, foreslås det at udvide udvalget med ét medlem, således at medicinindustrien i udvalget får mulighed for at give udtryk for sine synspunkter.

Samtidig foreslås én yderligere repræsentant for dyrebskyttelsesforeninger, således at det i ministerens lovforslag indbyggede forhold mellem repræsentanter for forskningen m. v. og dyrebskyttelsesforeningerne opretholdes.

Til nr. 7 og 8.

Mindretallet mener, der bør være paritet mellem de to interessegrupper, således at det bliver formandens stemme, der er afgørende i tilfælde af stemmelighed.

Til nr. 9.

En forsker, som selv er engageret i dyreforsøg, må anses som værende inhabil i et udvalg, der skal kontrollere sådanne forsøg.